

Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸ «Θαῦμα» τοῦ φακίρη

Μία ἀληθινὴ διήγηση.

Αὐτόπτης μάρτυς τοῦ περιστατικοῦ εἶναι ὁ π.Νικόλαος Ντρομπάζκιν ὁ μετέπειτα μάρτυς τῆς ἁγίας Ρωσσίας. Τὸ γεγονός αὐτό συνέβη λίγο πρὶν τὸ ἔτος 1900 καὶ δημοσιεύθηκε ἀπ' τὸν ἴδιο εἰς τὸ περιοδικὸ τῆς Ρωσικῆς διασπορᾶς (Ὁρθόδοξος Ζωή, 1956 Τεύχος Α').

Τὸ πλοῖο μας ἦταν εἰς τὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανὸ πλησιάζοντας τὴν νῆσο Κεϋλάνη. Οἱ ἐπιβάτες εἶχαν γνωριστεῖ κατὰ τὸ ταξίδι, τὸ πλοῖο ἐτοιμαζόταν νὰ σταθμεύσει εἰς τὸ λιμάνι τοῦ Κολόμπο γιὰ νὰ ἀνεφοδιαστεῖ μὲ κάρβουνα. Μία μικρὴ ὁμάδα ὀκτῶ ἀτόμων μαζί τους κι' ἐγώ, διάλεξε γιὰ ξεναγὸ τὸν συνταγματάρχη Ἐλιοτ ποὺ γνώριζε τὴν περιοχή. Αὐτὸς μᾶς εἶπε:

-Κυρίες καὶ κύριοι! Θὰ θέλατε νὰ ἐπισκεφθοῦμε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη ἓναν μάγο φακίρη; Ἴσως ἔχουμε νὰ δοῦμε κάτι ἐνδιαφέρον.

Βαδίζοντας βρεθήκαμε σ' ἓνα μικρὸ ξέφωτο καὶ γύρω-γύρω ζούγκλα. Ἐνας γέρος μὲ τουρμπάνι στὸ κεφάλι καθόταν σταυροπόδι καὶ ἔβλεπε τὴ φωτιά. Κάποιος νεαρὸς πῆγε καὶ ρώτησε τὸν Ἐλιοτ χαμηλόφωνα καὶ μετὰ ἔφερε σκαμνιά καὶ καθήσαμε σὲ ἡμικύκλιο κοντὰ στὴ φωτιά. Ὅλοι σιώπησαν. -Κοιτάξτε ἐκεῖ στὸ δένδρο ψιθύρισε ταραγμένη ἡ Μαρία-. Ὅλοι τότε εἶδαμε εἰς τὴν ἐπιφάνεια τοῦ δένδρου (κάτω ἀπ' αὐτὸ ἦταν ὁ μάγος) νὰ ἐμφανίζεται ἡ θάλασσα, ἀναγνωρίσαμε τὸ πλοῖο μας μὲ τὰ χρυσᾶ γράμματα εἰς τὴν πρύμνη «Λουίζα». Ἐπάνω στὸ πλοῖο, ὦ τί ἔκπληξη! εἶδαμε τοὺς ἑαυτοὺς μας...!

Ἀναστάτωση, ἐπιφωνήματα καὶ ψίθυροι ἀπ' ὅλους μας. Ἐγὼ εἶχα ξεχάσει ὅτι ἤμουν ἱερομόναχος καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἤμουν ἐκεῖ. Φόβος μὲ κυρίευσε. Ἄρχισα τότε νὰ ψιθυρίζω τὴν εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλό...». Ἡ εὐχὴ γινόταν ὄλο καὶ περισσότερο συγκεντρωμένη καὶ ἡ εἰρήνη εἰς τὴν ψυχὴ μου ξαναγύριζε. Κοιτάζοντας τὸ θέαμα σὰ νὰ θόλωσε ἡ εἰκόνα καὶ διαλύθηκε. Ἦταν μόνο τὸ δένδρο ὅπως πρῶτα, καὶ ἐμεῖς καθισμένοι στὴ θέση μας. Οἱ ἄλλοι ὄλοι συνέχιζαν νὰ θαυμάζουν τὸ θέαμα ποὺ γι' αὐτοὺς δὲν εἶχε χαθεῖ. Ξαφνικὰ ὁ μάγος, ἔχασε τὴν ἰσορροπία του καὶ κύλισε πλάι, ὁ νεαρὸς ἔτρεξε νὰ τὸν βοηθήσει, λέγοντας ὅτι αὐτὸ συνέβη ἀπὸ ἐξάντληση. Καθὼς ξεκινούσαμε γιὰ τὴν ἐπιστροφή γύρισα καὶ εἶδα κάτι ἀνατριχιαστικό. Τὸ βλέμμα μου συνάντησε τὸ βλέμμα τοῦ μάγου ποὺ μὲ κοίταζε γεμάτος μῖσος καὶ κακία...

Αὐτὸ ἔγινε αἰτία ν' ἀνοίξουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου καὶ νὰ κατανοήσω μὲ τὴν δύναμη τίνος προεκάλεσε αὐτὸ τὸ «Θαῦμα». Φύλαξε με Κύριε ἀπ' τὶς παγίδες τοῦ διαβόλου!

